Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2018. új folyam VII. (XXVII.)

28. szám

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2018. új folyam VII. (XXVII.)
28. szám

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el." (Ézs 40,31) 1

Gyülekezeti tábor – *„a kapcsolat tábora"* 2

Áldás, békesség! 5

Együtt építhettük a gyülekezet közösségét 6

Áldott táborozások a gyermekek körében 8

I got my God suit on… 10

Reménysugár kirándulás Vizsolyba és Göncre 12

Nyár az Immanuel Otthon és Iskolában 14

Együtt kirándult a Nyitott Ajtó Szociális Központ közössége 16

Debrecen és a Scottish Camp egy skót szemével 18

Nemes cél szolgálatában 21

Keresztelések, házasságkötések, temetések 24

Kiadja:
a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond lelkipásztor, esperes
Szerkesztő: Lucski Zsófia
Grafikai terv: Mikáczó Kamilla
Nyomda: Litográfia Kft.
Megjelenik évente 4 alkalommal.
Készült 700 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
4026 Debrecen, Piac u. 4–6.
Telefon: +36 (52) 614-160
E-mail: nagytemplom@reformatus.hu
www.nagytemplom.hu
facebook.com/nagytemplom

Állandó alkalmaink:

Hétfő
- du. 6 óra bibliaiskola a gyülekezeti teremben

Szerda
- de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- de. 10 óra édesanya-gyermek klub (gyesen lévő anyukák és kicsinyeik részére) az Ifjúsági Központban
- du. 2 óra istentisztelet a „Reménysugár" Hajléktalanok Nappali Melegedőjében

Csütörtök
- este 7 óra KŐSZIKLA bibliakör az Ifjúsági Központban

Péntek
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- este 7 óra Istent dicsőítő zenei alkalom az Ifjúsági Központban
- este ifjúsági bibliakörök az Ifjúsági Központban

Szombat
- este ifjúsági bibliakör az Ifjúsági Központban
- kéthetente 5 órakor középkorúak bibliaórája a Gyülekezeti Teremben

Istentiszteletet vasárnaponként 8, 10 és 18 órától tartunk. Úrvacsora a hónap első vasárnapján 10, a hónap harmadik vasárnapján 8 és a hónap negyedik vasárnapján 18 órakor van. Minden hónap harmadik vasárnapján 10 órától *Tizenévesek istentisztelete* az Imateremben.

A Lelkészi Hivatal nyitvatartása:
hétfő: 10–16 óráig, kedd: 10–16 óráig
szerda: 10–17 óráig, csütörtök: 10–16 óráig,
péntek: 10–14 óráig
Hétfőtől-csütörtökig 14 órától 16 óráig lelkigondozói ügyeletet tartunk a Lelkészi Hivatalban.

„Erőt ad a megfáradtnak,
és az erőtlent nagyon erőssé teszi.”
Ézs 40,29

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.”

(Ézs 40,31)

Mindnyájunknak szüksége van pihenésre, és melyik erre az egyik legalkalmasabb időszak, ha nem a nyár. Ilyenkor remek lehetőség az a néhány nap, néhány hét szabadság, amikor feltöltődhetünk. Nyár végéhez közeledve azonban egy új tanév, egy új „szezon” veszi kezdetét. Vajon újult erővel vetjük bele magunkat a mindennapokba? Meddig tart a nyári lendület és hogyan tudunk majd újra és újra felfrissülni? Várnunk kell a következő nyárig? Nem gondolom!

Hiszem, hogy a Mindenható Isten segítségével mindig meg tudunk újulni. Ha teljes hittel és bizalommal rá hagyatkozunk, akkor nem marad el az alábbi megtapasztalás: *„…de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.”*

Biztosan éreztük már úgy magunkat mindannyian, mintha bizonyos időre egy mókuskerékbe kerültünk volna, amiből nincs kiszállás. Csak viszi és viszi az energiánkat, de mi hogyan töltődjünk újra? Mit lehet ezzel a helyzettel kezdeni, főleg a pörgős mindennapokban? Ha tudatosítjuk magunkban és komolyan vesszük, hogy szükségünk van „énidőre” is, amelyben önmagunkra és Istenre figyelünk, akkor gyakrabban tapasztalhatjuk meg Isten megújító szeretetét. Odaléphetünk az Úrhoz bármikor, ha úgy érezzük megfáradtunk és meg vagyunk terhelve, hiszen Ő képes nekünk megnyugvást adni. De ne feledjük azonban azt sem, hogy nem kell jövő nyárig várni a megújulással. Figyeljünk az „énidőre”! Ápoljuk a kapcsolatunkat napi szinten Istennel! Kérjük az Ő vezetését életünkben, és akkor megtapasztalhatjuk, hogy folyamatosan megújulhatunk!

Káposztás Gábor beosztott lelkipásztor

„Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.”
1Kor 12,27

Gyülekezeti tábor – *„a kapcsolat tábora”*

Ismét megérkeztek 2018. július 2-án Berekfürdőre gyülekezetünk nyári táborozói. A tábor résztvevői többféle módon – vonattal, busszal, autóval – érkeztek, de nem csak a közös útirány kötötte össze őket, hanem az utazás célja is: Isten és egymás hite által épülni, testileg-lelkileg felfrissülni.

A hitmélyítő alkalmak, közös dicsőítés, csoportbeszélgetések lehetőséget biztosítottak arra, hogy őszintén átgondoljuk és megbeszéljük, milyen a kapcsolatunk Istennel, önmagunkkal, környezetünkkel, valamint gyülekezetünkkel. A lelki beszélgetések és az imaszoba az egyéni hitélet fejlődését, az Istennel való személyes kapcsolat mélyülését szolgálták, a testi felfrissülést pedig színes programok biztosították. Több generáció sétált együtt a karcagi lombkoronasétányon, megtekinthettük a poroszlói Tisza-tavi Ökocentrum látványosságait, illetve kicsik és nagyok is kikapcsolódhattak a strandon. Táborunkban együtt kapcsolódtunk Istenhez és egymáshoz, hogy hazatérve felfrissült lélekkel tudjunk bizonyságot tenni az Ő szeretetéről gyülekezetünkben.

A Berekfürdői Gyülekezeti Tábor mindenkinek mást nyújtott. Az alábbiakban három résztvevő beszámolója következik:

„A gyülekezeti táborban hetedszer vettem részt, unokáim pedig hatodik, illetve harmadik alkalommal tartottak velem. Így számomra meghatározó volt a hét az égi és a testvéri kapcsolat erősítése mellett családi vonatkozásban is. A lelkigondozói beszélgetés lehetőségének meghirdetésére hatalmas ajándékként tekintek. A csoportbeszélgetések is minden eddiginél őszintébbek, mélyebbek voltak. Isten gazdag áldása végig szinte tapintható volt, mint vertikálisan, mint horizontálisan. SDG!” (Sipos Jolán presbiter)

„Először vettem részt a táborban. Mit jelentett számomra a nyári tábor? Nem volt tábortűz, mégis körülültünk egy héten át egy ki nem alvó tüzet, amely táplált minket, és amely körül együtt melegedtünk fel. Egymás mosolya, szava, nyitottsága emlékeztetett arra, hogy hol vagyunk, hol kell lennünk: mindig az Úr előtt.” (Albert Fanni, a Béta-kurzus résztvevője)

„Nagyon jól éreztem magam a gyülekezeti táborban, ahol a közösség mellett nagyon jók voltak a lelki alkalmak – az imaszoba különösen sokat jelentett számomra. Úgy éreztem, hogy Isten minden nap szól hozzám.” (Győri Zsófi, ifjúsági gyülekezeti tag)

Tóth Dorottya Tünde beosztott lelkipásztor

Áldás, békesség!

NAGY ISTVÁN SEGÉDLELKÉSZ

1992. december 10-én születtem egy kétgyermekes családban itt Debrecenben. Szüleim a Debreceni Református Hittudományi Egyetem dolgozói, akik már kiskoromtól kezdve hitben neveltek és neveltettek, hiszen mindig is fontosnak tartották a keresztyén hit megélését a mindennapokban. Így általános iskolai és gimnáziumi tanulmányaimat is a Debreceni Református Kollégium falain belül végeztem. Ezen időszak alatt, 15 éven keresztül Kyokushin karatéztam és válogatott karatésként Európa bajnokságon is versenyezhettem. Később azonban, egyetemi tanulmányaim idején – az idő hiányában – abba kellett hagynom a sportot. Már általános iskolában, a konfirmációt követően elhívást éreztem, hogy Isten ügyét szolgáljam az életem során. Az idő múlásával, 2011-ben felvételt nyertem a Debreceni Református Hittudományi Egyetem teológia-lelkész szakára, melynek jelenleg segédlelkészi (exmittált-teológiai hallgatói), utolsó tanévét töltöm a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség gyülekezetében. Feleségem Nagyné Török Csilla, a gyülekezet beosztott lelkipásztora, akivel október közepére várjuk első gyermekünket. Reménykedve tekintünk mindketten a jövőre nézve, hogy közös célként, együtt szolgálva tudjuk építeni Isten országát.

SZÁSZ ANNA BOGLÁRKA SEGÉDLELKÉSZ

1991-ben születtem Debrecenben. Nagy családban nőhettem fel, 4 bátyám van, akikért nagyon hálás vagyok, mert most felnőttként különösen is megtapasztalom azt, hogy mennyire jó, hogy minden helyzetben számíthatunk egymásra. Szüleim nyugdíjas lelkipásztorok, akik hosszú éveken keresztül szolgáltak a Nagytemplomi Gyülekezetben. Életük és szolgálatuk mindig is példa volt számomra, de csak a gimnáziumi évek végén kezdtem el igazán azt érezni, hogy én is lelkészként szeretném hirdetni Isten Igéjét. Érettségi után Hollandiában töltöttem egy évet az Önkéntes Diakóniai Év keretén belül, ahol különböző nehéz helyzetben élő embereknek segíthettem. Az ott eltöltött idő alatt megerősödött bennem, hogy egész életemmel szeretném Istent szolgálni és lelkipásztor szeretnék lenni. A teológia hatodéves gyakorlatát a Bagaméri Református Egyházközségben tölthettem el, ahol rengeteget tanultam és beleláthattam abba, hogyan épül fel egy falusi gyülekezet élete. Augusztus 1-jétől a Nagytemplomi Gyülekezetben a gyermekek közötti szolgálatot végzem segédlelkészként. A Nagytemplomi Gyülekezet nem ismeretlen előttem, hiszen ebben a gyülekezetben nőttem fel, ezért is különleges számomra, ahogyan Isten alakította az életemet és visszavezetett ide, immár lelkészként. Bízom benne, hogy minden gyengeségem ellenére Isten engedelmes eszköze lehetek a Nagytemplomi Gyülekezetben.

Együtt építhettük a gyülekezet közösségét

Az idei év gyülekezetünkben „A kapcsolat éve", emiatt is szeretnénk minél több lehetőséget teremteni arra, hogy valóban tudjuk megtapasztalni, hogy milyen jó egy összetartó közösségnek a tagja lenni és együtt szolgálni a mi Istenünket.

Már hónapokkal korábban körvonalazódott egy elképzelés, miszerint szeretnénk egy olyan vasárnapot, ahol egyrészt a gyülekezet tagjai az istentisztelet után közösen beszélgethetnek a hallott Igéről, másrészt olyan embereket szerettünk volna megszólítani, akik még nem kötődnek a Nagytemplomhoz, de egy-egy ismerősük, családtagjuk által már nem idegen számukra Krisztus Igéje.

Fontos célkitűzésünk volt, hogy az érdeklődő, új tagok számára bemutathassuk a Nagytemplomi Gyülekezet közösségét és lelkipásztorait és biztatni az embereket, hogy csatlakozzanak a gyülekezet már működő, vagy most induló új csoportjaihoz. Ez az elhívás vezetett minket ahhoz, hogy megszervezzük a „Gyülekezetépítés napját".

Szeptember 9-én a délelőtt 10 órás istentisztelet után közösen vonultunk át a Debreceni Református Kollégium udvarára, ahol Vad Zsigmond Esperes Úr köszöntését követően gyülekezetünk presbitere, Szabó Péter Csaba bizonyságtételét hallgathattuk meg. A vezetett beszélgetés során lehetőség nyílt jobban megismerni egymást, valamint megvitatni és még mélyebben kibontani azokat a kérdéseket, melyekről az Igehirdetés során hallhattunk. Énekszóval is dicsőíthettük Urunkat a gyülekezet ze-

Több mint kétszázan vettek részt a Gyülekezetépítés napján

nekarának kíséretével, majd az alkalmat közös ebéddel zártunk.

Hálásak vagyunk ezért a napért, hogy több mint kétszázan kerülhettünk közelebb Istenhez és egymáshoz. Bízunk benne, hogy Isten tovább munkálkodik a résztvevők szívében, és megmutatja számukra, hogy milyen jó érzés egy gyülekezet közösségének a tagjává válni.

Oláh István lelkipásztor

„Írtam nektek, gyermekek, mert ismeritek az Atyát.”
1Jn 2,14

Áldott táborozások a gyermekek körében

Az idei nyár – mely oly hamar eltelt – gyülekezetünk gyermekei számára az elmúlt évekhez hasonlóan kalandokkal teli két nyári tábort tartogatott. Júliusban 48 gyermek vett részt a második angol hittantáborban, illetve augusztusban 47 gyermek tért haza élményekkel gazdagodva a napközis hittantáborból, melyet Bánkon tartottunk meg.

Az idei angol hittantábornak is a Debreceni Református Kollégium Általános Iskolája biztosította a helyszínt, ahol hét önkéntes fiatal és három felnőtt irányításában zajlottak mindennapjaink. Énektanulások, hittanfoglalkozások, angol nyelvórák és változatos programok jellemezték mindennapjainkat, mint például a Népművészeti Egyesülettel való kézműves foglalkozás, a Nagytemplom meglátogatása vagy a Kerekerdő Élménypark felfedezése.

Augusztus hónapban pedig napközis hittantáborunkat tartottuk meg második alkalommal a Bánki Református Általános Iskola területén, ahol

a fás, erdős terület nyújtott árnyékot a 47 táborozó gyermeknek és a tábort levezénylő 16 felnőttnek. Minden napunk keretét, a kezdetét és végét az iskolabusszal való közlekedés jelentette. Az utazások közötti időt az étkezések mellett a mindennapos hittan-, és kézművesfoglalkozások töltötték ki, illetve változatos programok színesítették, mint például karatebemutató, a Népművészeti Egyesülettel való nemezelés, a kutyabemutató, a népi játékok és néptánc, arcfestés és ugrálóvár, illetve nem utolsó sorban a lovaglás.

Áldott együtlléteket tudhatunk magunk mögött a gyermekekkel az idei nyáron is, melyek hálával és reménységgel töltenek el afelől, hogy jövőre is megtapasztalható lesz mindaz a sok áldás, mint az idei táborokban.

Nagyné Török Csilla beosztott lelkipásztor

I got my God suit on…

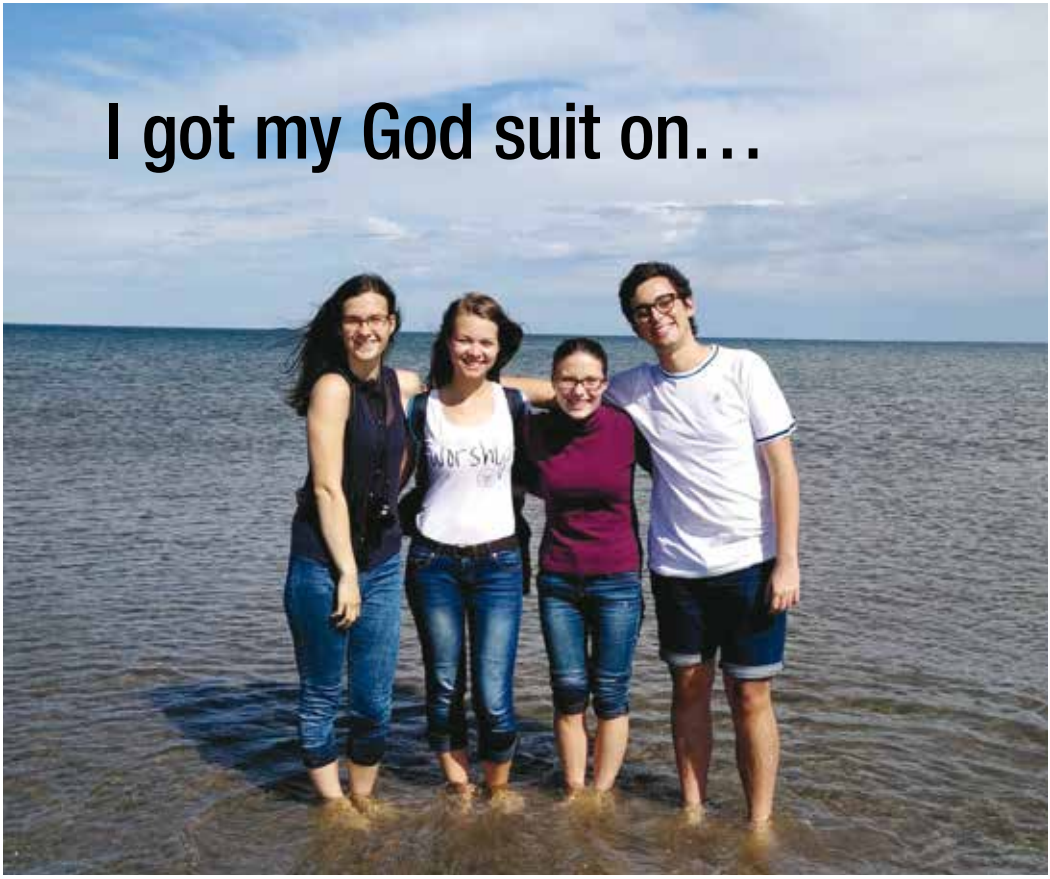

Július harmadik hetében ismét ellátogattak hozzánk skót testvéreink, hogy egy hétig Isten Igéjében és angoltudásban növekedhessünk. Közel 70 magyar táborozóval és 10 segítővel vágtunk neki az idei tábornak, valamint 17-en érkeztek hozzánk a skóciai Kinrossból, akik vezették a közös munkát. Témáink között szerepelt az ottani város, természeti környezet és az élővilág. Remek hangulatú 5 nap volt, és mi magunk is rengeteget tanultunk.

Délelőttönként együtt birkóztunk meg a feladatokkal, kézműveskedtünk, keresgéltünk és közben csapattá kovácsolódtunk. Reggelenként közösen énekeltük a címben szereplő dalt, ami a tábor indulója lett. Mindeközben éreztük, hogy Isten nagy és sokszínű szolgálatra hívott el minket, hiszen fordítottunk, szerveztünk és igyekeztünk törődni a ránk bízott gyerekekkel. Sokszor nagy kihívás volt jó segítőnek lenni, de Isten végig mellettünk volt, és gondoskodott a jó hangulaton kívül arról, hogy a lehető legjobb legyen a szervezés. A hetet egy nagyon jó fürdő-

zéssel zártuk a skótokkal, valamint vasárnap az egész táborral közösen vettünk részt a Nagytemplomban a Tizenévesek Istentiszteletén. Most is nagyon tetszett nekik Debrecen, megígérték, hogy jövőre ismét eljönnek.

A búcsú nem volt olyan fájdalmas, hiszen öt nap múlva újra találkoztunk, akkor már az edinburghi reptéren ők vártak négyőnket. Életem első repülése egyszerre volt kissé ijesztő és felemelő élmény. Még aznap üdvözöltük a skót barátainkat, és elhelyezkedtünk az ottani családjainknál.

A következő napokban részt vettünk a Family Weeken, ahol hasonlóan a debreceni táborhoz, gyerekekkel együtt kézműveskedtünk, játszottunk, énekeltünk és egyre jobban megismertük Istent és az Ő Igéjét. Reggelenként a többi segítővel közösen tartottunk áhítatot, hogy elcsendesedhessünk, és kérhessünk áldást az előttünk álló napra. Délutánonként jobbnál jobb helyekre mentünk: moziztunk, bowlingoztunk, sétáltunk a városban és elmentünk a tengerhez. Rengeteget gyönyörködtem az ottani építészetben, a hangulatos kisvárosi kőházakban, a romantikus virágoskertekben. A zöld legelőktől a hatalmas hegyeken át, Isten kezének minden alkotása csodálatos volt. Jó érzés volt megtapasztalni az ott élő emberek vendégszeretetét és nagylelkűségét. A hét fénypontja a szombati edinburghi kirándulás volt. A nyüzsgő, élettel teli nagyváros, helyenként skót dudából szóló zenével lenyűgöző volt. Fantasztikus embereket ismerhettem meg, köztük rengeteg barátságos, Istent szerető fiatalt, akik közül néhánnyal most is igyekszem tartani a kapcsolatot.

Vasárnap már tényleg könnyes búcsút vettünk kedves skótjainktól. Megköszöntünk minden szépet és jót, amit kaptunk, és rengeteg emlékkel és ajándékkal indultunk vissza ismét az edinburghi repülőtérre. Hálás vagyok az Úrnak, és mindenkinek, aki részese volt ennek az útnak, hogy ekkora áldásban lehetett részem.

Csákfalvi Réka ifjúsági gyülekezeti tag

„Hűséges az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.”
1Kor 1,9

Reménysugár kirándulás Vizsolyba és Göncre

A 2017-es évben a reformáció 500 éves évfordulóját ünnepeltük, ennek fényében a Reménysugár Hajléktalanok Nappali Melegedőjében is megjelent a reformáció, a reformátorokról tartott előadássorozat által.

Az előadások szeptembertől október 31-ig tartottak, melynek keretében arról beszélgettünk az ellátottakkal, hogy mi is a reformáció, és miként kezdődött el Európában a 16. században. Hallhattak Luther Mártonnal kapcsolatban a németországi, majd Ulrich Zwingli révén a német-svájci irányzatról. Ezután Kálvin János, a genfi reformáció és annak hatása került az előadások középpontjába. Kitértünk arra is, hogy a reformáció tanai hogyan terjedtek el a kiemelkedő magyarországi reformátorok által: így tekintettük át Dévai Bíró Mátyás, Sztárai Mihály, Szegedi Kis István, Méliusz Juhász Péter és Károli Gáspár életét. 2018 szeptemberétől októberig folytatjuk ezt az előadássorozatot a többi reformátorral.

Az előadások során még korábban megígértem az ellátottaknak, hogy elviszem őket Vizsolyba és Göncre – az ígéret pedig valóság lett, hiszen 2018. augusztus 17-én két busszal indultunk útnak. Vizsolyban megnéztük a templomot, a Vizsolyi Bibliát és meghallgattuk annak történetét, majd kipróbálhattuk a nyomdát, ahol volt, aki meg is jegyezte, hogy nem is olyan könnyű nyomtatni. Ezután átmentünk Göncre, hogy megtekintsük Károlyi Gáspár szobrát, a templomot, valamint a Múzeum-és Bibliakiállítást. Itt egy nagyon kedves hölgy fogadott minket, aki a lexikai tudásával és tárlatvezetési tapasztalataival lenyűgözte a csapatot.

Hála van a szívünkben, hogy meglátogathattuk ezeket a reformáció történetének szempontjából fontos helyeket és visszaidézhettük az előadásokon hallottakat. Ezután Vizsolyban ebédeltünk, utána pedig hazaindult a kis csapat Debrecenbe. A visszaúton a kérdésre, hogy

ki mit visz haza, majdnem mindenki azt mondta: azt a szeretetet és tájékoztatást, amit Vizsolyban és Göncön kaptak.

Szeretném megköszönni Vad Zsigmond Esperes Úrnak, Kiss Ilonának, a Nyitott Ajtó Szociális Központ intézményvezető asszonyának, Győri Zsófiának, az Immánuel Otthon és Iskola intézményvezető asszonyának, dr. Debreczeni Lajosnak, az Intézményi Bizottság elnökének és dr. Kocsis Attila lelkipásztor testvérünknek a segítséget és támogatást, hogy ez a kirándulás megvalósulhatott. Isten áldását kérjük életükre, családtagjaikra, munkájukra!

Dancsó Zoltán intézményi lelkipásztor

Nyár az Immanuel Otthon és Iskolában

A ballagás és évzáró Istentisztelet befejeztével sem zárta be kapuit az Immanuel Otthon és Iskola. A korábbi évek szokásaihoz híven idén nyáron is tematikus/terápiás hetekkel várta az intézmény a nyári élményekre vágyó gyermekeket és fiatalokat. Minden tematikus hét tartogatott valamilyen újdonságot: a sport hét keretein belül a Shogun SE-Kyokushin Karate debreceni képviselői tartottak bemutatót, illetve ki is próbálhatták magukat ebben a sportágban a gyermekek és fiatalok.

A „Finomságok hete” grillpartyval zárult, az alternatív, augmentatív kommunikációs héten pedig a gyermekek lepték meg munkatársainkat választásaikkal: nem a korábbi években megszokott és kedvelt helyekre szerettek volna eljutni, hanem újakra: Mandula Cukrászra, valamint Gyros és Hamburger Ház. A hittan hét „utcamissziószerű” dicsőítéssel hozott újdonságot a Kossuth utcai templom környékére, a Pearl Szalon munkatársai pedig ismét „Szépség hetet” tartottak intézményünkben.

Új tematikus hétként került a szolgáltatások közé a Művészetterápia, amely egy olyan kiegészítő terápiás módszer, mely a művészet (jelen esetben zene, tánc, festészet) kreatív folyamatait a gondolatok és érzések nonverbális kommunikációjára használja.

A művészetterápiához nincs szükség művészi tehetségre, a hangsúly a biztonságos és bizalmas környezetben megvalósuló szabad, korlátozás mentes önkifejezésen van. Ráadásként a hetet a Continental Singers koncertje nyitotta meg. Így élményekben gazdagon, feltöltekezve kezdhetjük el az új tanévet, új kihívásokra várva… Az élményekről a fényképek meséljenek tovább.

Eölyüs Eszter szociálpedagógus

Együtt kirándult a Nyitott Ajtó Szociális Központ közössége

Isten kegyelméből Gyülekezetünk Nyitott Ajtó Szociális Központjának nyugdíjasai intézményvezetőnk, Kiss Ilona vezetésével Egerbe kirándultunk 2018. augusztus 15-én.

Az induláskor Káposztás Gábor lelkészünkkel együtt imádkozva kértük Isten áldó szeretetét utunkhoz. A megérkezés után első cél a vár megtekintése volt. A vár történetét bemutató kiállításon hosszabb időt töltöttünk, és elismeréssel adózhattunk a várat védő Dobó kapitány emlékének. Gárdonyi Géza szavait újraolvasva valóban átélhettünk azt, hogy a *„Falak ereje nem a kövekben vagyon!”*. Balassi Bálint költőnk sorai a jó katonák helytállását dicsérte: *„Eger vitézeinek ékes oskolája, jó katonaságnak nevelő dajkája”*. A vár eleste (1710) utáni időkről Tarkányi Béla fogalmazásában olvashattuk: „Borzongva állok romjaid felett Eger”.

Az itt látott kiállítás, a hős várvédő csaták makettjei mind-mind felidézhették bennünk a rég olvasott és filmen is látott Egri Csillagokat. A csoport több tagja meglátogatta a panoptikumot, ahol makett formájában az Egri Csillagok című film alapján készült jelenetekből Bornemissza Gergely és Vicuska látható. Voltak közülünk bátor vállalkozók is, akik a várfalakról tekinthettek körbe és gyönyörködhettek Eger város látképében. A várbeli csoportkép elkészítését követően ebédelni indultunk. Az ebéd elfogyasztása után az eső eleredt, így jutott idő megbeszélni az eddig látottakat. Mikor elállt az eső, a Bazilika meglátogatására is sor került, ahol ki-ki imádsággal, majd a belső tér megtekintésével

töltheté az időt. Itt is sok érdekességet olvashattunk: például azt, hogy VI. Pál pápa emelte Bazilika „rangra" a Pyrker János László érsek megbízásából, Hild József tervei alapján készült épületet. A gyönyörű freskók mellett kör alakú formátumban Isten szent igéjét olvashattuk: *„És az Isten majd letöröl minden könnyet és halál nem leszen többé, sem gyász, sem jaj-kiáltás"*. Röviddel hazautazásunk előtt Laci bácsi borospincéjében tölthettünk egy „kóstolásnyi" kis időt, ahol vörös-és fehér édes bort kóstolhattunk ízléses mini poharakból.

Istennek adunk hálát a kirándulásért, illetve köszönjük Ilike és Uriné Erzsike szervező munkáját, valamint Ádám és Szabolcs gépkocsivezetőink balesetmentes vezetését. Áldás Békesség! Istené a dicsőség!

Salánki Sándorné nyugdíjas gyülekezeti tag

Interjú

„Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak.”
1Pét 4,10

Debrecen és a Scottish Camp egy skót szemével

Interjú Alan Reid lelkipásztorral

– Mikor és hogyan kezdődött el a kapcsolat a Nagytemplomi és a kinrossi gyülekezet között?

– Egy barátsággal kezdődött: Vad Zsigmond és Ian McKay évek óta jó barátok voltak, és egyszer felmerült az ötlet, hogy miként lehetne közösen szolgálni. Hat évvel ezelőtt még egy egészen kis csoport érkezett Kinrossból Debrecenbe, ahol a táborban sem voltak még többen húsznál. Az eltelt évek alatt a kapcsolat is jobban elmélyült, és a tábor is egyre nagyobb méreteket ölt: idén már közel 70 magyar fiatal vett részt a táborban, mi pedig 17 résztvevővel érkeztünk Skóciából. Ez nagyon jó, és mi is nagyon örülünk, hogy a tábor évről-évre csak növekszik.

– Mit lehet tudni a skót táborról? Miért jó ez a magyar fiataloknak, és mit ad a skót önkénteseknek?

– Úgy gondolom, hogy a magyar fiatalok számára nagyon hasznos, hogy az angol nyelvet valóban angol anyanyelvű csoportvezetőktől tanulhatják. Habár az iskolában mind tanulják az idegen nyelvet, de a táborban valóban egész nap gyakorolhatják és használhatják a nyelvet, és így sokkal hatékonyabban elsajátíthatják a megszerzett tudást. A mi csoportunknak is mindig élményt nyújt ez a tábor: nagyon különböző életkorú segítők érkeztek, hiszen a legfiatalabb tagunk 15 éves, míg a legidősebb elmúlt 60 éves. Mégis, mindannyiunk számára egyaránt nagy élményt jelent, hogy együtt dolgozhatunk a táborban, taníthatjuk és gyakorolhatjuk a magyar diákokkal az angol nyelvet, és közben pedig a hitünkben is együtt növekedhetünk. A mi csoportunk tagjai is igazán közel kerülhetnek egymáshoz a közös utazás és közös munka által, és az Istenbe vetett hitünket is megerősíti ez az élmény, hogy együtt szolgálunk.

– Milyen programokból épülnek fel a skót tábor napjai?

– Minden reggelt áhítattal kezdtünk, ahol angol nyelvű dicsőítő énekeket is énekeltünk, viszont az Ige magyarázata magyar nyelven történik. Utána elkezdődnek az angol nyelvű tanórák: idén 6 kiscsoportban folyt a munka, mindegyikben két skót társunk tartja a foglalkozásokat, és egy-két magyar fiatal pedig a fordítómunkában segít. Különböző témákat dolgoztunk fel, melyek Kinrossal kapcsolatosak: szó esett a városunk történelméről és épületeiről, természetről, sportról és vásárlási lehetőségekről is. Délután pedig elsősorban a játéké a főszerep.

– Mi a véleménye a magyar diákok angol tudásáról?

– Nagyon ügyesen tanulják és tudják is a nyelvet, csak kicsit szégyenlősek, ha meg kell szólalniuk angolul. Azt mindnyájan érezzük, hogy magas szinten folyik az idegennyelv oktatás az iskolákban, hiszen a nyelvtani szabályokat és a szavakat jól ismerik. De mégis úgy sejtem, hogy félnek attól, hogy valamit rosszul fogalmaznak meg vagy ejtenek ki, és inkább hallgatnak, mert nem akarnak hibázni. Pedig merni kell használni a nyelvet, nem kell félni tőle! Remélem, hogy a tábor segíteni fog abban, hogy utána magabiztosabban merjenek megszólalni angolul.

– Egy skót vendég számára milyen élményt nyújt Debrecen?

– Nagyon szeretjük Debrecent – legfőképp az időjárás miatt! Itt jó meleg van, nálunk pedig már az is forróságnak számít, ha 24-25 fok van. A Nagytemplomi Gyülekezet pedig igazán közel áll a szívünkhöz, hiszen nagyon összetartó, hívő közösséget ismerhettünk meg.

Interjú és fordítómunka:
Lucski Zsófia kommunikációs referens

„Adjatok hálát az Úrnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt!” 1Krón 16,8

Nemes cél szolgálatában

A II. Nagytemplomi Jótékonysági Bál adományáról

Mint ismeretes, a 2017 novemberében megrendezett II. Nagytemplomi Jótékonysági Bálon befolyt összegből a kárpátaljai Csongori Református Gyülekezet hátrányos helyzetű gyermekeit támogattuk. Talán mai napig sokan visszaemlékeznek ifj. Pocsai Sándor lelkipásztor szavaira, aki a közösség és az ott élő gyermekek sorsáról mesélt nekünk a Lovardában. A következő bálhoz közeledve arról beszélgettünk, hogy miben is segítette a csongori fiatalokat a Nagytemplomi Gyülekezet adománya.

Pocsai Sándor ismertette a Csongori Gyülekezet helyzetét

– *Lassan egy év telt el a II. Nagytemplomi Jótékonysági Bál óta. Milyen célokat sikerült azóta megvalósítani a beérkezett adományból?*

– Az első és legfontosabb lépés volt, hogy létrehoztunk egy ösztöndíjkeretet, amiből olyan gyerekeket támogathattunk, akik nagyon nehéz helyzetben élik mindennapjaikat. Olyan félárva és árva gyermekek táboroztatását tudtuk segíteni, akik korábban még sohasem vehettek részt kirándulásokon – és az ösztöndíj nélkül valószínűleg most sem lett volna esélyük rá. Az ifjúság pedig eljuthatott Csendes Hétvégékre. Ezek az alkalmak lelkileg is feltöltötték őket, erőt meríthettek belőlük, és önerőből ezt a lehetőséget nem tudtuk volna biztosítani számukra. Ott segítettünk, ahol szükség volt rá: az utazás-, az étkezés- vagy a részvétel díját is kiegészítettük, hiszen így olyan fiatalok is eljuthattak Csendes Hétvégékre, akik korábban még sohasem voltak.

– *Összességében hogy látszik – menynyit tudott segíteni ez az adomány a fiataloknak?*

– Elmondhatom, hogy nagyon nagy dolog volt számunkra, hogy egy éven keresztül támogathattuk a családokat és az ifjúságot ebből a keretből. Enélkül nagyon sok tábor nem valósulhatott volna meg, és számos gyermeknek továbbra sem lett volna lehetősége rá, hogy bárhová is elutazzon. Hálásan köszönjük a Nagytemplomi Egyházközség adományát, a támogatást és a jószívű odafordulást gyülekezetünk felé. Ez az év nagyon szűkös lett volna, de ez az összeg kihúzott minket a mélységből. Sok gyermek számára okozhattunk örömet és életre szóló élményt, és mindezt nem tudtuk volna megtenni a felajánlás nélkül. Isten áldja a Nagytemplomi Gyülekezet életét és szolgálatát!

Lucski Zsófia kommunikációs referens

III. NAGYTEMPLOMI JÓTÉKONYSÁGI BÁL

NAGYTEMPLOM DEBRECEN

2018. NOVEMBER 24-ÉN 19 ÓRÁTÓL
Kapunyitás: 18 órakor

Helyszín:
LOVARDA KULTURÁLIS ÉS KONFERENCIA KÖZPONT

4028 Debrecen, Kassai út 26.

A befolyt összegből a gyülekezet Nyitott Ajtó Szociális Központ új épületrészének akadálymentesítését biztosító lépcsőlift megvásárlását támogatjuk.

Adományokat kérünk és elfogadunk!
Részvétel kizárólag előzetes asztalfoglalással: hétköznapokon a Lelkészi Hivatalban (Piac utca 4-6.).

Fővédnök: Dr. Fekete Károly püspök

PROGRAMOK:
– Köszöntők
– Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Általános Iskola növendékei
– Cactus Country Club Debrecen
– Debrecen-Bánki Református Általános Iskola növendékei
– Vacsora
– Tánc
– Tombola

Zenekar: Csá-Beat Zenekar

További részletek: www.nagytemplom.hu
Lelkészi Hivatal (Telefon: 06-52/614-160)

Szeretettel várjuk a támogatók jelentkezését!
A Nyitott Ajtó Szociális Központ a következő bankszámlaszámon támogatható:
11738008-20855462

„Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” Fil 4,7

Keresztelések, házasságkötések, temetések

KERESZTELÉSEK

2018. július 1. és 2018. augusztus 31. között 25 gyermek, Szönyi Hanna, Figula Natasa Dóra, Adorján Péter, Király Olívia, Veresegyházi Botond, Gerber Hannah Esther, Barát Szederke, Tiba Jázmin Rozália, Györfi Lili Boglárka, Rebilás Máté, Fekete Liza, Kovács Dávid, Szoták Máté Imre, Szoták Attila, Jámbor Zente Csaba, Kocsis Krisztián, Páll Balázs Kevin, Páll Bence, Gór-Nagy György, Kupás Kristóf, Tóth Péter, Kovács Abigél Lili, Csomaközi Léna Eliza, Kocsis Levente és Varga Zara részesült a keresztség sákramentumában.

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe …” (Mt 28,19)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2018. június havában 12 ifjú pár, Tóth Csaba és Berecz Nikoletta, Márton Norbert és Kovács Anita, Buglyó Dávid és Nyakas Erzsébet, Balogh József és Kiss Enikő, Szűrös Gábor és Nagy Gabriella, Oláh Gergő és Sebestyén Fruzsina Anna, dr. Mikó Zoltán és Csendes Viktória, Rácz Szabolcs és Ráski Henrietta, Soltész Sándor és Galgóczi Katinka, Horváth Dávid és Kiss Szilvia, Nagy Attila és Kónya Kinga, Micale Bruno és Veres Judit, valamint 25 éves házassági évfordulók alkalmából Nagy Gyula József és Szűcs Tünde,

2018. július havában 11 ifjú pár, Detári Sándor és Rédai Bernadett, Csanádi Mihály Tamás és Károlyi Linda Bettina, Papp Ádám Attila és Kovács Leonóra Melinda, Barabás Barna és dr. Zink Anett, Lukács Gerzson és Gyurákovics Kinga, Illyés Tamás és Gerő Tünde, Varga József és Tömöri Henriett Erzsébet, Fekete Richárd és Szobonya Dóra, Balla Gergely és Bodnár Gréta, Bognár István Ádám és Fodor Regina Kitti, Orbán Ferenc és Fekete Szabina,

2018. augusztus havában 11 ifjú pár, Tóth Sándor és Harangi Alexandra Gréta, Szabó Milán és Lanczinger Kitti, Lábas László és Szűcs Helga, Kormos László és Péter Enikő Georgina, Nagy Gergő és Zabolai Edit, Szőke János és Bencze Fruzsina, Torma Dániel és Vass Anita, Csirkés Ferenc és Tar Erzsébet, Dul Sándor és Czelláth Vivien, dr. Halasi Péter és Salap Viktória, Szegvölgyi Dávid és Pócsik Anett kérte Isten áldását házasságkötésükre gyülekezetünkben.
„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat." (1Móz 2,18)

TEMETÉSEK

2018. július havában: Réti Tiborné (Báthori Anna) 83 évet; Tóth Sándorné (Kádár Mária Magdolna) 73 évet; Bagdi Sándor 74 évet; Miskolczi Ferenc 60 évet;
2018. augusztus havában: Czappán Elemér Gézáné (Dabas Antónia) 89 évet; Klein Michael 62 évet; Borsiné dr. Barla Erzsébet 64 évet; dr. Szilasi Gyuláné (Brenner Edit Anna) 96 évet; Mátyás Lajosné (Szakács Erzsébet) 78 évet; Gerbár Tiborné (Fábián Edit) 86 évet; Szilágyi János György 60 évet; Illyés Éva Margit 70 évet; Dávid Lászlóné (Szarka Lenke) 76 évet; Illyés Istvánné (Tóth Ilona) 77 évet; Csontos Dánielné (Tóth Judit) 67 évet; Nyitrai Terézia 85 évet élt testvérünket temettük el.
„Én élek, ti is élni fogtok" – mondja feltámadott Urunk. (Jn 14,19)

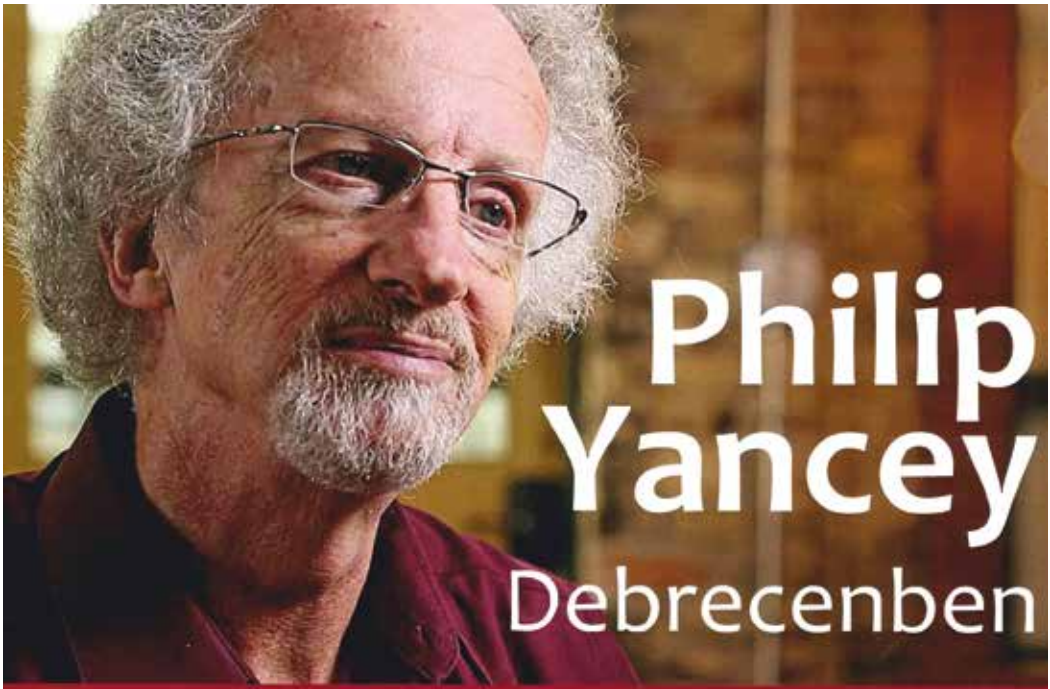

Hol van Isten, amikor valami fáj?

Október 12., péntek 17.00

Debreceni Református Nagytemplom

A belépés díjtalan, de előzetes karszalag átvételéhez kötött.

A karszalagok átvehetők a Nagytemplom jegypénztárában, a Karakter 1517 Könyvesbolt és Kávézóban, a Nagytemplomi Lelkészi Hivatalban és a Kölcsey Központban a készlet erejéig.

harmat kiadó

NAGYTEMPLOM DEBRECEN

www.philipyancey.hu, www.harmat.hu